

sige, at i Venstre ser vi simpelt hen ikke nogen konflikt i de store spørgsmål. Det vil jo altid være sådan, at i store, verdensomspændende konflikter vil EU og NATO være at finde på samme side, fordi vores udgangspunkt er det samme. Vi har samme syn på menneskerettighederne, vi har samme syn på individet. Derfor kan jeg simpelt hen ikke forestille mig en stor konflikt, hvor USA og Europa ikke skulle stå på samme side.

Derfor er det naturligt, at man også i alliancen over Atlanten, i NATO, fortsat løser de større konflikter i verden, men at vi på den anden side så også tilpasser NATO den nye tid. Der blev taget et vigtigt skridt her på topmødet den 23.-25. april, hvorefter den europæiske søjle i NATO blev styrket og EU's forsvarspolitiske beslutninger fremover vil kunne gennemføres ved hjælp af NATO-materiel.

Jeg holder mig til de to ting, der vedrører EU og Europa. Der blev også vedtaget andre væsentlige ting i forhold til de østeuropæiske lande.

Det er et skridt i den rigtige retning. Nu kommer så turen til EU, og der skal EU og forsvarspolitikken i EU naturligvis også tilpasses den nye tid. EU skal forbedre sine muligheder for at agere forsvarspolitisk. Det er vigtigt at inddrage forsvarspolitikken i EU, og det er jo det, der lægges op til i denne tid. Det er klart, at når vi i Europa, i EU ønsker at prioritere menneskerettighederne og ønsker at medvirke til, at menneskerettigheder overholdes også i vores nærmiljø, må vi også kunne sætte magt bag ved ordene. Derfor er det vigtigt, at EU får sin egen forsvarspolitik, for der er et område i nærheden af os, hvor det er mere naturligt, at det er os, end at det er amerikanerne, der skal løse alle vores konflikter.

Som det står i vedtagelsen, som vi er medforlagsstillere til, ønsker vi, at man fra dansk side arbejder for et mere effektivt forsvarspolitisk samarbejde i EU og i NATO. Det er vi tilfredse med, og vi imødeser det kommende topmøde med positive forventninger.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Charlotte Antonsen sagde i sit ordførerindlæg, at hun ikke kunne forestille sig konflikter eller uenigheder mellem USA på den ene side og Europa på den anden. Så må jeg spørge fru Charlotte Antonsen: Jamen hvad er så ideen i overhovedet at lave det her? Er der noget som

helst i den nuværende konstruktion, der forhindrer de europæiske lande i at bære et større ansvar, sætte flere ressourcer ind i en NATO-ledet aktion? Overhovedet ikke.

Sandheden er, at det, man nu vil med den nye konstruktion, som er anderledes end de nuværende muligheder, er jo at kunne lave den EU-kontrollerede aktion, den EU-dirigerede militæraktion. Det er hele forskellen. Men hvis ikke der er nogen uenigheder på noget tidspunkt efter Venstres opfattelse mellem Europa og USA, så kunne vi jo lige så godt beholde den nuværende konstruktion. Hvis fru Charlotte Antonsen og Venstre så ville foreslå, at Danmark og andre europæiske lande løftede et større ansvar og havde mere materiel i diverse konflikter osv., så er der intet til hinder for, at det foregår under en NATO-ledet aktion i stedet for en EU-ledet aktion, som det nye lægger op til.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge fru Charlotte Antonsen, hvordan det her ejendommelige forslag til vedtagelse, som fru Charlotte Antonsen har været med til at lave, er kommet til at se ud, som det nu gør, for fru Charlotte Antonsen siger, at Venstre faktisk støtter forslaget om en militær union i EU. Det lægger man ikke skjul på; man støtter faktisk Prodis og Scharpings planer. I modsætning til Socialdemokratiet vil man godt melde ud, hvad man rent faktisk har af holdning til det spørgsmål, som jo er det helt afgørende spørgsmål.

Man siger også, at man ikke vil være med til fiflerier, men man vil have, at den danske undtagelse skal ophæves på regulær vis ved en folkeafstemning. O.k., men så vil jeg spørge fru Charlotte Antonsen, hvordan det så kan være, at man har været med til at foreslå en vedtagelse, som godkender fifleriet – ud over at man stiller krav om, at Tyrkiet absolut skal være med i EU-ledede militæraktioner. Det er jo konsekvensen af vedtagelsen. Det er stort set det eneste konkrete indhold, den har, et meget ejendommeligt indhold. Jeg forstår ikke denne omsorg for det tyrkiske militærregime, der undertrykker menneskerettighederne på det groveste. Det er sært, at man formulerer et forslag til vedtagelse på den måde, men jeg vil fortsat vælge at fortolke det som en fejl, indtil det modsatte kommer frem under debatten. Det er i hvert fald mærkeligt.